

Ročník 2002

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 63

Rozeslána dne 19. dubna 2002

Cena Kč 21,80

O B S A H:

153. Úplné znění zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, jak vyplývá z pozdějších změn

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 261/1994 Sb.,
zákonem č. 201/1997 Sb., zákonem č. 169/1999 Sb., zákonem č. 11/2001 Sb.
a zákonem č. 14/2002 Sb.

**ZÁKON
o státním zastupitelství**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ****§ 1**

(1) Zřizuje se státní zastupitelství jako soustava úřadů státu, určených k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství.

(2) Tento zákon upravuje postavení, působnost, vnitřní vztahy, organizaci a správu státního zastupitelství; upravuje dále zejména postavení státních zástupců jako osob, jejichž prostřednictvím státní zastupitelství vykonává svou činnost, postavení právních čekatelů a působnost Ministerstva spravedlnosti.

§ 2

(1) Státní zastupitelství je při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon.

(2) Státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý a účinný; svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod.

§ 3

(1) Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají pouze státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

(2) Vyšší státní zastupitelství je oprávněno zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství, jen způsobem a v rozsahu tímto zákonem stanoveným.

ČÁST DRUHÁ**PŮSOBNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ****§ 4**

(1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem

- a) je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu,
- b) vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,
- c) působí v jiném než trestním řízení.

(2) Státní zastupitelství se v souladu se svou zákonem stanovenou působností podílí na prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.

§ 4a

zrušen

§ 5

(1) Státní zastupitelství je oprávněno podat návrh na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení jen v případech, které stanoví zákon.

(2) Procesní postavení, oprávnění a povinnosti státního zastupitelství, které podalo návrh na zahájení řízení nebo vstoupilo do řízení, stanoví občanský soudní řád.

ČÁST TŘETÍ**SOUSTAVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ****§ 6**

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství; v době branné pohotovosti státu také vyšší a nižší polní státní zastupitelství.

(2) V obvodu hlavního města Prahy působnost krajského státního zastupitelství vykonává Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství jsou účetními jednotkami.

§ 7

(1) Sídla státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody soudů.

(2) Státní zastupitelství je příslušné k zastupování státu u soudu, u něhož toto státní zastupitelství působí, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

Vedoucí státní zástupci

§ 8

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

- a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) vrchní státní zástupci, kteří stojí v čele vrchních státních zastupitelství,
- c) krajské státní zástupce, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze, (dále jen „krajské státní zástupce“),
- d) okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupci, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně, (dále jen „okresní státní zástupce“).

(2) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném.

(3) Vedoucí státní zástupce stanoví vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce; přitom zajistí specializaci státních zástupců podle zvláštních právních předpisů.

§ 9

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti.

(2) Vláda může na návrh ministra spravedlnosti nejvyššího státního zástupce z funkce odvolat.

(3) Náměstky nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

§ 10

(1) Vrchní státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

(2) Krajské státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh vrchního státního zástupce, který stojí v čele vrchního státního zastupitelství, v jehož obvodu má být krajský státní zástupce jmenován.

(3) Okresní státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován.

(4) Ministr spravedlnosti může vrchního státního zástupce, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce z této funkce odvolat, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce; nejde-li o odvolání z důvodu porušení povinností při výkonu státní správy státního zastupitelství (dále jen „správa státního zastupitelství“), činí tak na návrh vedoucího státního zástupce, který je podle odstavců 1 až 3 oprávněn navrhopovat jmenování do funkce, z níž má být vedoucí státní zástupce odvolán.

(5) Ministr spravedlnosti může jmenovat nebo odvolat krajského nebo okresního státního zástupce též na návrh nejvyššího státního zástupce.

(6) Náměstky vrchních státních zástupců, krajských státních zástupců a okresních státních zástupců jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh vedoucího státního zástupce, o jehož náměstka se jedná.

§ 11

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát písemným oznámením tomu, kdo ho do této funkce jmenoval. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká dnem, ve kterém došlo k zániku jejich funkce státního zástupce.

(3) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce anebo odvolání z této funkce nemají za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 11a

(1) V rozsahu stanoveném zákonem je nejvyšší státní zástupce nadřazen vrchním státním zástupcům, vrchní státní zástupce krajským státním zástupcům v obvodu vrchního státního zastupitelství a krajský státní zástupce okresním státním zástupcům v obvodu krajského státního zastupitelství.

(2) V rozsahu stanoveném zákonem je vedoucí státní zástupce nadřazen státním zástupcům působícím u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

§ 12

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství nebo k zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství a jednotného výkonu spisové služby může nejvyšší státní zástupce vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce stanoví, i pro další zaměstnance státního zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce může nařídit, aby Nejvyšší státní zastupitelství nebo jím pověřené státní zastupitelství provedlo kontrolu skončených věcí, v nichž bylo příslušné státní zastupitelství činné, a uložilo v případě pochybení opatření k nápravě.

(4) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu.

(5) Nejvyšší státní zástupce pověřuje státní zástupce působící u určitého státního zastupitelství výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda [§ 4 odst. 1 písm. b)]; rovněž mu přísluší pověřovat státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství v této věci výkonem dohledu.

(6) Nejvyššímu státnímu zástupci přísluší vykonávat další oprávnění, která s funkcí nejvyššího státního zástupce spojuje tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(7) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do poloviny kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok.

Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 12a

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejbližší vyšší.

(2) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce dotčeného nižšího státního zastupitelství je podle předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejbližší nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(4) V případech vyloučení vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích, se postupuje podle odstavce 2 obdobně. Státní zastupitelství, jemuž byla věc z důvodu uvedeného v první větě přikázána, vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(5) O odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis, podle něhož se řízení vede.

§ 12b

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné státní zastupitelství.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) O prošetření podnětu k podání návrhu nejvyššího státního zástupce na popření otcovství může Nejvyšší státní zastupitelství požádat krajské státní zastupitelství příslušné podle místa bydliště dítěte.¹⁾

Dohled

§ 12c

Dohled je výkonem oprávnění stanovených tímto zákonem k zajištění řídicích a kontrolních vztahů mezi různými stupni státních zastupitelství a uvnitř jednotlivých státních zastupitelství při výkonu působnosti státního zastupitelství.

§ 12d

(1) Nejbližší vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejbližší nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování

¹⁾ § 62 a 62a zákona o rodině.

věcí v jejich příslušnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Postup nejbližší nižších státních zastupitelství může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu.

(2) Nejbližší nižší státní zastupitelství je povinno řídit se písemnými pokyny podle odstavce 1, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Odmítne-li z tohoto důvodu nejbližší nižší státní zastupitelství pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství; pokud nejbližší vyšší státní zastupitelství na svém pokynu trvá a neuplatní jiný postup, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(3) Nejbližší vyšší státní zastupitelství může odejmout věc nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídí ji samo též tehdy, je-li nejbližší nižší státní zastupitelství nečinné nebo se v jeho postupu vyskytují nedůvodné průtahy.

§ 12e

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu. Výkonem těchto oprávnění či některých z nich může pověřit jiného státního zástupce.

(2) Státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Pokud byl pokyn vydán ústně, státní zástupce, který pokyn vydal, jej na žádost státního zástupce, kterému je pokyn adresován, potvrdí písemně.

(3) Odmítne-li státní zástupce z důvodu podle odstavce 2 pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně státnímu zástupci, který pokyn vydal. Pokud ten na pokynu trvá, předloží věc neprodleně se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci. Vedoucí státní zástupce je oprávněn pokyn zrušit, a pokud tak neučiní, vyřídí věc státní zástupce, který pokyn vydal. Vydal-li pokyn vedoucí státní zástupce, vyřídí věc sám.

(4) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 12f

(1) Oprávnění vyplývající z výkonu dohledu vykonává vůči státnímu zástupci pověřenému výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda (§ 4 odst. 1 písm. b)), namísto nejbližší vyššího stát-

ního zastupitelství a vedoucího státního zástupce pověřený státní zástupce (§ 12 odst. 5).

(2) Pokud státní zástupce pověřený výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda, odmítne splnit pokyn státního zástupce vykonávajícího ve věci dohled podle odstavce 1 z důvodu, že pokyn je v rozporu se zákonem, státní zástupce vykonávající dohled, trvá-li na svém pokynu, vyřídí věc sám.

Poskytování informací

§ 12g

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k plnění svých úkolů. Informací se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo. S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoliv zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno si vyžádat od kteréhokoli státního zastupitelství zvláštní zprávu o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství anebo uložit tomuto státnímu zastupitelství, aby tak postupovalo ve vztahu k nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství ve svém obvodu. Oprávnění vrchních a krajských státních zastupitelství vůči nejbližší nižšímu státnímu zastupitelstvím při výkonu dohledu nejsou tím dotčena.

§ 12h

(1) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může kdykoli provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Jde-li o jiné než vrchní státní zastupitelství, není Nejvyšší státní zastupitelství oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování věci, která nebyla pravomocně skončena.

(2) Pokud se zjištění přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí. V případě vrchního státního zastupitelství využije Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění v rámci dohledu.

§ 12i

Zpracovávání osobních údajů státním zastupitelstvím

(1) Státní zastupitelství je oprávněno v rámci své

působnosti stanovené zákonem zpracovávat osobní údaje včetně údajů citlivých (dále jen „osobní údaje“).²⁾ Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení je oprávněno vést centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.

(2) Při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 státní zastupitelství postupuje podle zvláštního právního předpisu³⁾ s výjimkou, kdy

- a) státní zastupitelství je oprávněno při této činnosti sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,
- b) k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států v rámci spolupráce v trestních věcech uskutečňované na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, není nutný předchozí souhlas Úřadu pro ochranu osobních údajů.

ČÁST ČTVRTÁ

PŮSOBNOST MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI A SPRÁVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 13

(1) Ministr spravedlnosti může kdykoli požádat kterékoli státní zastupitelství o informaci o stavu řízení v každé věci, v níž je státní zastupitelství činné, pokud je taková informace potřebná k plnění úkolů Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) nebo pokud takovou informaci potřebuje jako člen vlády.

(2) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.⁴⁾ V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření pracovníci ministerstva právo se seznamovat s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

Správa státního zastupitelství

§ 13a

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství podmínky k řádnému výkonu jeho působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů státnímu zastupitelství svěřených.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí narušovat plnění úkolů vyplývajících z jeho působnosti.

§ 13b

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci; orgány správy státního zastupitelství jednají jménem státního zastupitelství v rozsahu, v jakém správu státního zastupitelství podle tohoto zákona vykonávají.

§ 13c

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(4) Náměstci vedoucích státních zástupců vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství po projednání s krajským státním zástupcem.

(5) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

²⁾ § 4 písm. a) a b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 177/2001 Sb.

³⁾ Zákon č. 101/2000 Sb.

⁴⁾ § 6 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1993 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

(6) Vedoucí státní zástupci jsou za výkon správy státního zastupitelství, v jehož čele stojí, odpovědní ministerstvu; krajsí státní zástupci odpovídají též za výkon jim svěřené správy okresních státních zastupitelství.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci nadřízeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům státního zastupitelství, v jehož čele stojí; krajsí státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřízeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

§ 13d

(1) Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména stanoví s ohledem na množství vyřizovaných věcí počty státních zástupců a odborných a dalších zaměstnanců státních zastupitelství; u Nejvyššího státního zastupitelství je stanoví v dohodě s nejvyšším státním zástupcem,
- b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální,
- c) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce finanční a hospodářské, zejména tím, že zajišťuje financování a materiální zabezpečení státních zastupitelství a provádí revize hospodářské činnosti státních zastupitelství,
- d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,
- e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy státních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,
- f) vyřizuje stížnosti podané podle tohoto zákona na postup státního zastupitelství (dále jen „stížnosti“),
- g) stanoví metodiku výběru právních čekatelů a metodicky řídí jejich přijímání do pracovního poměru,
- h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména stanoví pro každé krajské státní zastupitelství počty právních čekatelů a rozhoduje o započtení doby jiné právníkové činnosti do čekatelské praxe,
- i) organizuje a zajišťuje odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen „závěrečná zkouška“),
- j) organizuje a řídí odborné vzdělávání státních zá-

stupců a ostatních zaměstnanců státních zastupitelství,

- k) sleduje chod kanceláří státních zastupitelství,
- l) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných skutečností, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „úkoly krizového řízení a bezpečnosti“),
- m) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,
- n) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

(2) Ministerstvo sleduje odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím. K tomuto účelu ministerstvo

- a) metodicky řídí hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců vedoucími státními zástupci,
- b) sleduje hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců a další poznatky o jejich odborné způsobilosti.

(3) Ministerstvo zřizuje Radu pro odbornou způsobilost státních zástupců a po stránce organizační, finanční a materiální zabezpečuje její činnost. Ministerstvo stanoví termíny voleb jejích členů a náhradníků z řad státních zástupců.

§ 13e

(1) Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační, zejména tím, že se podílí na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,
- d) vyřizuje stížnosti,
- e) pečuje o další odborné vzdělávání státních zástupců a ostatních zaměstnanců Nejvyššího státního zastupitelství,

- f) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti na Nejvyšším státním zastupitelství,
- g) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,^{4a)}
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy vydává vzorový organizační řád státního zastupitelství a sjednocuje a kontroluje výkon spisové služby státních zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství. K tomu účelu

- a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství (§ 32a a 32b),
- b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,
- c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a).

§ 13f

(1) Vrchní státní zástupce vykonává správu vrchního státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení vrchního státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců vrchního státního zastupitelství,
- b) zajišťuje chod vrchního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u vrchního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,
- d) vyřizuje stížnosti,
- e) pečuje o další odbornou výchovu státních zástupců a ostatních zaměstnanců vrchního státního zastupitelství,
- f) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti na vrchním státním zastupitelství,
- g) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním

zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,^{4a)}

- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Vrchní státní zástupce kontroluje výkon spisové služby u vrchního státního zastupitelství a u krajských státních zastupitelství v jeho obvodu.

(3) Vrchní státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchnímu státnímu zastupitelství. K tomu účelu

- a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchnímu státnímu zastupitelství (§ 32a a 32b),
- b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,
- c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a).

§ 13g

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu tím, že

- a) zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresních státních zastupitelství,
- b) zajišťuje chod krajského a okresních státních zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) rozepisuje prostředky státního rozpočtu stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu společně pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,
- d) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů plní vůči okresním státním zastupitelstvím funkci správce kapitoly státního rozpočtu,
- e) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství,

^{4a)} § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství,

- f) vyřizuje stížnosti,
- g) pečuje o další odborné vzdělávání státních zástupců a ostatních zaměstnanců krajského a okresních státních zastupitelství,
- h) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,
- i) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,
- j) kontroluje výkon spisové služby u krajského a okresních státních zastupitelství,
- k) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti u krajského a okresních státních zastupitelství,
- l) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,^{4a)}
- m) řídí a kontroluje výkon státní správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,
- n) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Krajský státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajskému státnímu zastupitelství. K tomu účelu

- a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajskému státnímu zastupitelství nebo k okresnímu státnímu zastupitelství v jeho obvodu (§ 32a a 32b),
- b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,
- c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a),
- d) vyžaduje od okresních státních zástupců posudky a další podklady pro hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců okresních státních zastupitelství podle písmena a).

§ 13h

(1) Okresní státní zástupce v souladu s pokyny nadřízeného krajského zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

- a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné ob-

sazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci a vyřizuje v rozsahu stanoveném nadřízeným krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresního státního zastupitelství,

- b) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) vyřizuje stížnosti,
- d) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,
- e) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,
- f) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,^{4a)}
- g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Okresní státní zástupce v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto zastupitelství.

(3) Okresní státní zástupce sleduje odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k okresnímu státnímu zastupitelství. Na základě svých poznatků zpracovává posudky a jiné podklady pro hodnocení jejich odborné způsobilosti.

§ 13i

Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnost státního zástupce nebo že svým chováním nebo jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství anebo jím snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle zvláštního právního předpisu;⁵⁾ návrh na zahájení řízení podle zvláštního právního předpisu podá též, je-li státní zástupce nezpůsobilý k výkonu funkce podle § 26 odst. 1.

§ 13j

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců, s nimiž projednávají zejména

- a) návrhy zákonů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu,
- b) zásadní opatření týkající se organizace státního

⁵⁾ Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců.

zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

ČÁST PÁTÁ

PŘÁVNÍ PROSTŘEDKY ZAJIŠŤUJÍCÍ ČINNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 14

(1) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat spisy a doklady. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokladů nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy.

(2) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny bez průtahů vyhovět dožadáním státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. V případě, že tak stanoví zvláštní právní předpis, přísluší za vyřízení dožadání peněžité plnění.^{5a)}

(3) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim zvláštním právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(4) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy a výpisy. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody.

(5) Ustanoveními odstavců 1 až 4 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů o ochraně utajovaných skutečností, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo

uznané povinnosti mlčenlivosti.^{5b)} Za zákonem uznanou povinností mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 15

(1) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných skutečností chráněných zvláštním právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle zvláštního právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odeprít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou^{5c)} vystavila nebezpečí trestního stíhání. Státní zástupce je oprávněn důvodnost odeprání přezkoumat, pokud takový postup není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu výdajů za podmínek a ve výši stanovených právními předpisy o cestovních náhradách a na náhradu prokázaného ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo výhradně v osobním zájmu.

(5) Nárok na náhradu zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě 3 dnů osobou, která se ke státnímu zastupitelství na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být tato osoba poučena.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje zvláštní právní předpis.^{5d)}

^{5a)} Například § 15 odst. 9 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 167/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb.

^{5b)} Například § 24 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb. a zákona č. 320/2001 Sb., a § 7 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb. a zákona č. 159/2000 Sb.

^{5c)} § 116 občanského zákoníku.

^{5d)} Například trestní řád.

§ 16

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 15 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení písemného rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Výkon rozhodnutí provede na návrh státního zastupitelství, které o uložení pokuty rozhodlo v prvním stupni, soud podle občanského soudního řádu. Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(5) Nevyhoví-li výzvě podle § 15 odst. 1 příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, státní zastupitelství může přenechat jeho kázeňské potrestání příslušnému veliteli, náčelníku nebo řediteli. Nevyhoví-li takové výzvě osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice nebo vazební věznice k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel, náčelník nebo ředitel je povinen o výsledku státního zastupitelství vyrozumět. Obdobně se postupuje v případě osob, které podléhají kárné odpovědnosti podle zvláštních právních předpisů.

§ 16a

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle jeho obsahu; lze je učinit písemně, telegraficky, telefaxem, dálnopisem, prostředky elektronické pošty nebo ústně do protokolu.

(2) Z podání musí být patrné, kdo je podávající, v jaké věci, jaké jsou jeho důvody a čeho se ten, kdo je učinil, po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani

po upozornění ve stanovené lhůtě tím, kdo podání učinil, doplněno, státní zastupitelství je bez opatření založí. Anonymní podání se přešetřují jen tehdy, pokud obsahují dostatečné údaje pro to, aby jejich obsah bylo možno prověřit; jinak se podání bez opatření založí.

(3) Není-li k vyřízení podání příslušné státní zastupitelství, jemuž bylo podání učiněno, a z obsahu podání vyplývá, že k jeho vyřízení je příslušné jiné státní zastupitelství, postoupí podání tomuto státnímu zastupitelství a toho, kdo podání podal, o tom vyrozumí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství a k jeho vyřízení je příslušný jiný státní orgán, státní zastupitelství, jemuž bylo učiněno, neprodleně podání zašle tomu, kdo je učinil, a vyrozumí ho podle povahy věci o tom, na koho se má obrátit. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom vyrozumí toho, kdo podání učinil, a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy.

(6) Po přezkoumání důvodnosti podání je státní zastupitelství povinno o způsobu vyřízení vyrozumět nejpozději do 2 měsíců od doručení podání nebo jeho vrácení vyšším státním zastupitelstvím toho, kdo je učinil; tuto lhůtu lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání, o tom je potřeba toho, kdo podání učinil, písemně vyrozumět.

(7) Není-li ten, kdo podání učinil, se způsobem vyřízení spokojen, může požádat o přezkoumání vyřízení podání nejbližší vyšší státní zastupitelství, jehož rozhodnutí v téže věci je konečné. O tom je třeba toho, kdo podání podal, vždy poučit. Pokud žádost o přezkoumání postupu státního zastupitelství obsahuje nové skutečnosti, jež by samy o sobě nebo ve spojení s jinými mohly odůvodnit jiné posouzení věci, nejbližší vyšší státní zastupitelství vrátí věc nižšímu státnímu zastupitelství k opětovnému přezkoumání.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 se nepoužijí na podání činěná státnímu zastupitelství podle zvláštního právního předpisu.^{5c)}

^{5c)} Například trestní řád, zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 159/2000 Sb.

§ 16b

Stížnosti

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců a ostatních zaměstnanců státního zastupitelství.

(2) K vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce, který je nadřízen státnímu zástupci, proti němuž stížnost směřuje; je též příslušný k vyřízení stížnosti směřující proti zaměstnanci státního zastupitelství, v jehož čele stojí. K vyřízení stížnosti směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti. Stížnost se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(3) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti, je povinen přezkoušet skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(4) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, stížnost se bez dalšího šetření založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost upozornit.

(5) Na podávání a vyřizování stížností se jinak použijí ustanovení upravující podání státnímu zastupitelství s tím, že k přezkoumání vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce nadřízený vedoucímu státnímu zástupci, který stížnost vyřizoval, a pokud stížnost vyřizoval nejvyšší státní zástupce nebo ministerstvo, ministr spravedlnosti.

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVOVÁNÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ
A JEJICH PRACOVNÍ POMĚR

§ 17

(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,^{5f)} úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým

jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška a prokurátorská zkouška vykonané před účinností tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(3) O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

(4) Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 18

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

(3) Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání.“ Odepření slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik funkce státního zástupce.

(4) Pracovní poměr státního zástupce se zakládá k České republice jmenováním do funkce státního zástupce a vzniká po složení slibu podle odstavce 3 dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce. Nestanoví-li tento zákon jinak, vykonává práva a povinnosti z pracovního poměru státní zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(5) Pracovní poměr státního zástupce končí dnem zániku funkce státního zástupce.

(6) Pracovní poměr státních zástupců se řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Platové poměry státních zástupců upravuje zvláštní právní předpis.

^{5f)} § 46 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.

Přidělení k výkonu funkce a jeho změny**§ 19**

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek zánik funkce, nelze-li státního zástupce s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství.

(2) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět. Při překládání státních zástupců ke státnímu zastupitelství vyššího stupně se přihlíží též k hodnocení jejich odborné způsobilosti.

(3) Nelze-li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle odstavců 1 a 2, může ministr spravedlnosti po vyjádření vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci státního zastupitelství nebo změně obvodů státních zastupitelství.

(4) Podle odstavce 3 lze státního zástupce přeložit pouze k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího anebo ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce. Přeložit státního zástupce podle odstavce 3 lze pouze do 6 měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze státního zástupce přeložit opakovaně. Při překládání podle odstavce 3 se přihlíží také k osobním a rodinným poměrům státního zástupce a k hodnocení jeho odborné způsobilosti.

(5) Státnímu zástupci, který byl přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství podle odstavce 3, zůstává zachován plat, který by mu jinak podle zvláštního právního předpisu příslušel, pokud mu přeložením nevznikne nárok na plat vyšší.

(6) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podle odstavce 3 lze podat podle zvláštního právního předpisu⁵⁸⁾ opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.

§ 19a

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství na dobu nejdéle 3 let nebo k jinému orgánu nebo organizaci na dobu nejdéle jednoho roku. Státní zástupce může být se svým souhlasem v zájmu využití zkušeností nebo prohloubení odborných znalostí dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii na dobu nejdéle jednoho roku.

(2) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejbližší vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství rozhoduje nejvyšší státní zástupce. V ostatních případech rozhoduje ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci též na základě jejich souhlasu nebo žádosti. Součástí rozhodnutí je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na

- a) zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v sídle státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště,
- b) náhradu za používání jiného než služebního silničního motorového vozidla k cestě z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, bylo-li to dohodnuto; výše této náhrady se řídí právními předpisy upravujícími náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách konaných zaměstnanci v pracovním poměru,
- c) náhradu prokázaných jízdních výdajů vynaložených na cestu z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, nemá-li za vykonanou cestu právo na náhradu podle písmena b).

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně, byl-li státní zástupce podle tohoto zákona dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu nebo organizaci v České republice.

§ 20**Pracovní pohotovost**

(1) Státnímu zástupci může být vedoucím státním

⁵⁸⁾ § 250l a násl. občanského soudního řádu.

zástupcem nařízena pracovní pohotovost v rozsahu nejvýše 600 hodin v kalendářním roce k plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, pokud jejich provedení nesnese odkladu. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státní zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

(2) Po dobu pracovní pohotovosti je státní zástupce povinen zdržovat se podle rozhodnutí vedoucího státního zástupce na pracovišti, v místě bydliště nebo na jiném vhodném místě.

§ 21

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem

- a) ve kterém měl státní zástupce složit slib, pokud složení slibu odepřel nebo jej složil s výhradou,
- b) ve kterém po svém jmenování státní zástupce dočasně odvolal souhlas s prvním přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,
- c) k němuž státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,
- d) k němuž byl státní zástupce jmenován soudcem, zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu České republiky anebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,
- e) k němuž státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě,
- f) 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhne věku 65 let,
- g) úmrtí státního zástupce nebo dnem právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí

- a) kterým byl státní zástupce zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- b) kterým byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
- c) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodu uvedeného v § 26 odst. 1 nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce,
- d) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce není odborně způsobilý vykonávat funkci,

e) o uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno.

§ 22

Dočasné zproštění výkonu funkce

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, byl-li dočasně přidělen k ministerstvu nebo Justiční akademii podle § 19a odst. 1, a to na dobu tohoto dočasného přidělení.

(2) Ministr spravedlnosti může dočasně zprostit výkonu funkce státního zástupce,

- a) který je trestně stíhán, a to do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) je-li kárně stíhán a bylo navrženo jeho odvolání z funkce, a to na dobu do pravomocného skončení kárného stíhání,
- c) bylo-li z důvodu uvedeného v § 26 odst. 1 zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce státního zástupce dojde dnem, v němž bylo státnímu zástupci doručeno rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle odstavce 1 přísluší státnímu zástupci jeho dosavadní plat podle zvláštního právního předpisu.^{5h)}

ČÁST SEDMÁ

POSTAVENÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ

§ 23

(1) Státní zástupce výkonem své funkce zajišťuje působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství.

(2) Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství se řídí zvláštním právním předpisem.⁵ⁱ⁾

^{5h)} Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb. a zákona č. 14/2002 Sb.

⁵ⁱ⁾ Zákon č. 82/1998 Sb.

§ 24

(1) Státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout.

(2) Státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce. Státní zástupce zejména

- a) ve výkonu své funkce se nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
- b) svoji funkci musí vykonávat nezaujatě a bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předpokladů a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, se musí zdržet projevů osobních sympatií, náklonnosti nebo negativních postojů,
- c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů,
- d) musí odpovědně přistupovat ke správě vlastního majetku i majetku, jehož správa mu byla svěřena, uzavírat jen takové závazky, jejichž plnění není na újmu řádného výkonu funkce státního zástupce, a svoje finanční záležitosti uspořádat tak, aby jich nemohlo být využíváno k nepřipustnému ovlivňování jeho osoby v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce,
- e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje zvláštní právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce.

(3) Státní zástupce je povinen se soustavně vzdělávat a prohlubovat své znalosti pro řádný výkon

funkce. Zejména je povinen účastnit se odborného vzdělávání v Justiční akademii, odborné přípravy organizované státním zastupitelstvím a podrobit se zákonem stanoveným způsobem hodnocení a posouzení svých odborných znalostí a vědomostí.

(4) Státní zástupce je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právnícké povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná; je povinen zejména zdržet se nepřiměřené veřejné kritiky státního zastupitelství a výkonu jeho působnosti, jiných státních zástupců, soudců, advokátů a notářů.

(5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a při odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců státního zastupitelství a soudů organizovaném Justiční akademií, ministerstvem, státním zastupitelstvím nebo soudy. Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě zejména advokátů a advokátních koncipientů.

(6) Státní zástupce nesmí zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické, umělecké, překladatelské a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu,^{5j)} za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce.

(7) Pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

§ 25

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po skončení výkonu funkce státního zástupce.

(2) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,^{5k)} může státního zástupce zprostit mlčenlivosti z vážných důvodů nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti.

^{5j)} § 49 odst. 6 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

^{5k)} Například § 46 odst. 5 písm. h) zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 363/2000 Sb.

§ 26

Nezpůsobilost k výkonu funkce státního zástupce

(1) Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

- a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce,
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(2) Státní zástupce není rovněž způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže řádný výkon funkce znemožňuje jeho nedostatečná odborná způsobilost.

ČÁST OSMÁ**KÁRNÁ ODPOVĚDNOST
STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ**

§ 27

Státní zástupce je odpovědný za kárné provinění.

§ 28

Kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

§ 29

Odpovědnost státního zástupce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 2 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 30

(1) Za kárné provinění lze státnímu zástupci uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 25 % na dobu nejdéle 6 měsíců a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zaházením kárného postihu, na dobu nejdéle 1 roku,
- c) odvolání z funkce.

(2) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce je postačující.

(3) Drobné nedostatky a poklesky může vedoucí státní zástupce státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení.

§ 31

Kárné řízení se státními zástupci upravuje zvláštní právní předpis.⁵⁾

§ 32

Podle zvláštního právního předpisu uvedeného v § 31 se postupuje také v případě, že

- a) státnímu zástupci nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci [§ 26 odst. 1 písm. a)],
- b) státní zástupce byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce, jestliže čin, za který byl státní zástupce odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce [§ 26 odst. 1 písm. b)].

ČÁST DEVÁTÁ**ODBOBNÁ ZPŮSOBILOST K VÝKONU
FUNKCE STÁTNÍHO ZÁSTUPCE****Hodnocení odborné způsobilosti**

§ 32a

(1) Odborná způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajským a okresním státním zastupitelstvím se zhodnotí, jakmile uplyne doba 36 měsíců od jejich nástupu do funkce státního zástupce.

(2) Odborná způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchním státním zastupitelstvím nebo k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jakož i státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajským a okresním státním zastupitelstvím, u nichž uplynula od nástupu do funkce státního zástupce doba uvedená v odstavci 1, se hodnotí vždy po uplynutí 60 měsíců od nástupu do funkce nebo od předchozího zhodnocení jejich odborné způsobilosti.

(3) Do dob uvedených v odstavcích 1 a 2 se započítává dovolená na zotavenou. Nevykonával-li státní zástupce svou funkci z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo omluvené nepřítomnosti v práci anebo z jiných vážných důvodů, započítávají se mu do dob uvedených v odstavcích 1 a 2 nejvýše v rozsahu 3 měsíců v kalendářním roce; tyto doby však lze tímto způsobem prodloužit nejdéle o 24 měsíců.

(4) Při hodnocení se přihlíží zejména k odborným znalostem, pracovním výsledkům, organizačním schopnostem a charakterovým vlastnostem státních zástupců, poznatkům z provádění dohledu, jakož i k činnostem, které státní zástupci vykonávají nad rámec běžných pracovních povinností k zajištění úkolů státního zastupitelství. Odborná způsobilost státního zá-

stupce se hodnotí zejména podle následujících hledisek:

- a) jaká je úroveň znalostí zákonů a jiných právních předpisů použitých při činnosti státního zástupce,
- b) jaká je schopnost aplikovat jeho vědomosti a znalosti při činnosti státního zástupce,
- c) jaká je úroveň teoretických znalostí a znalosti judikatury vztahující se k činnosti státního zastupitelství,
- d) jaká je jeho schopnost organizovat svoji práci a činnost státního zastupitelství,
- e) zda vykonává publikační, vědeckou a pedagogickou činnost a jakou,
- f) jaké jsou výsledky odborného vzdělávání státního zástupce, a to především na základě zprávy o výsledcích jeho odborného vzdělávání vypracované Justiční akademií.

(5) Odborná způsobilost státního zástupce může být vyhodnocena jako výtečná, vyhovující nebo nevyhovující.

§ 32b

(1) Odbornou způsobilost státních zástupců hodnotí

- a) krajský státní zástupce, jde-li o státního zástupce krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu,
- b) vrchní státní zástupce, jde-li o státního zástupce vrchního státního zastupitelství,
- c) nejvyšší státní zástupce, jde-li o státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Vedoucího státního zástupce hodnotí jemu nadřízený vedoucí státní zástupce; nejvyšší státní zástupce hodnocení nepodléhá.

(3) Odborná způsobilost státních zástupců musí být příslušnými vedoucími státními zástupci zhodnocena nejpozději do 3 měsíců po uplynutí dob uvedených v § 32a odst. 1 a 2, nebrání-li tomu vážné důvody. S vyhodnocením své odborné způsobilosti musí být státní zástupce seznámen nejpozději do 15 dnů poté, co bylo příslušným vedoucím státním zástupcem uzavřeno.

(4) Byla-li odborná způsobilost státního zástupce vyhodnocena jako nevyhovující, příslušný vedoucí státní zástupce nejpozději do 1 měsíce ode dne, kdy bylo hodnocení státního zástupce uzavřeno, podá návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d.

§ 32c

Rada pro odbornou způsobilost státních zástupců

(1) Rada pro odbornou způsobilost státních zástupců (dále jen „Rada“) rozhoduje o návrzích na posouzení odborné způsobilosti státních zástupců.

(2) Rada má 9 členů a tvoří ji státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, zvolený státními zástupci Nejvyššího státního zastupitelství, dále státní zástupce, zvolený státními zástupci každého z vrchních státních zastupitelství z jejich řad, a 2 státní zástupci určení losem ze státních zástupců navržených krajskými státními zastupitelstvími; členy Rady jsou dále soudce, navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu, advokát, navržený Českou advokátní komorou, a 2 odborníci z oblasti trestního práva, navržení děkany právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice.

(3) Nemůže-li se člen Rady zúčastnit jejího jednání, zastupuje ho jeho náhradník. Náhradníky jsou za člena Rady zvoleného ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství a za členy Rady zvolené ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství státní zástupci zvolení těmito orgány obdobně jako členové Rady, za státní zástupce krajských státních zastupitelství další státní zástupci navržení krajskými státními zastupitelstvími v pořadí určeném losem, za soudce další soudce navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu, za advokáta Českou advokátní komorou navržený advokát, a za odborníky z oblasti trestního práva další odborníci navržení děkany právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice.

(4) Členové a náhradníci Rady ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství, členové a náhradníci Rady ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství a státní zástupci navrhovaní do Rady krajskými státními zastupitelstvími jsou voleni shromážděními státních zástupců těchto státních zastupitelství v rovných, přímých a tajných volbách. Volit, být voleni a podávat návrhy na členy a náhradníky Rady mají právo všichni státní zástupci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce na státním zastupitelství, na němž jsou volby konány. Každý státní zástupce může hlasovat pouze pro jednoho z navržených kandidátů.

(5) Ve volbách konaných shromážděním státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství a shromážděními státních zástupců vrchních státních zastupitelství je státní zástupce, který získal největší počet hlasů, zvolen členem Rady a státní zástupce, který se umístil na následujícím místě, je zvolen jeho náhradníkem. Ve volbách konaných shromážděními státních zástupců krajských státních zastupitelství je navržen za člena Rady státní zástupce, který získal největší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů se rozhodne o pořadí losem.

(6) Shromáždění státních zástupců k volbám členů a náhradníků Rady svolává příslušný vedoucí státní zástupce na základě termínu konání voleb stanoveného ministerstvem.

(7) Námitky proti platnosti voleb podle odstavců 4 a 5 mohou být podány do skončení shromáždění státních zástupců svolaného k provedení volby; o ná-

mitkách rozhodne s konečnou platností toto shromáždění, jakýkoliv přezkum jeho rozhodnutí je vyloučen.

(8) Členy Rady a jejich náhradníky z řad soudců, advokátů a odborníků z oblasti práva jmenuje ministr spravedlnosti na návrh trestního kolegia Nejvyššího soudu, České advokátní komory nebo právnických fakult vysokých škol se sídlem na území České republiky; členy Rady a jejich náhradníky z řad státních zástupců navržených krajskými státními zastupitelstvími jmenuje na základě výsledků jím provedeného losování. Odborníci z oblasti trestního práva, které navrhuje za členy Rady a jejich náhradníky děkani právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice, nesmí být současně soudci, státními zástupci nebo advokáty.

(9) Funkční období členů Rady a jejich náhradníků trvá 3 roky od jejich zvolení nebo jmenování.

(10) Státní zástupce zvolený za člena Rady ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství je předsedou Rady. Státní zástupci zvolení za členy Rady ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství jsou místopředsedy Rady. Náhradníkům nepřisluší vykonávat tyto funkce.

(11) Rada může jednat a rozhodovat za přítomnosti nejméně 7 svých členů nebo jejich náhradníků. Člena Rady, který se nemůže z vážných důvodů účastnit projednání a rozhodnutí věci, zastupuje jeho náhradník. K přijetí rozhodnutí je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů nebo jejich náhradníků. Členové Rady a jejich náhradníci jsou si při rozhodování rovni.

(12) Členové Rady a jejich náhradníci jsou při výkonu funkce v Radě nezávislí a jsou při rozhodování vázáni pouze právním řádem České republiky. Jsou povinni rozhodovat bez průtahů, nestranně a spravedlivě a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

(13) Funkce člena nebo náhradníka člena Rady zaniká dnem, kdy člen nebo náhradník přestal splňovat předpoklady pro zvolení, navržení nebo jmenování do této funkce.

Řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců

§ 32d

(1) Řízení se zahajuje jen na návrh podaný příslušným vedoucím státním zástupcem (§ 32b odst. 1 a 2) za podmínek uvedených v § 32b odst. 4.

(2) Účastníky řízení jsou

- a) státní zástupce, o jehož odbornou způsobilost jde,
- b) ministr spravedlnosti,
- c) vedoucí státní zástupce, který podal návrh.

(3) Účastníci mohou být v řízení zastoupeni.

§ 32e

(1) Člen Rady a jeho náhradník jsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na poměr ke státnímu zástupci, o jehož odbornou způsobilost jde, nebo k zástupcům účastníků je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

(2) O vyloučení člena Rady nebo jeho náhradníka rozhoduje Rada; člen Rady nebo jeho náhradník, jehož se rozhodování o vyloučení týká, nehlasuje.

(3) Vyloučeného člena Rady zastupuje jeho náhradník. Byl-li vyloučen také náhradník, Rada věc projedná a rozhodne bez jeho přítomnosti.

§ 32f

(1) Při posuzování odborné způsobilosti státního zástupce Rada zkoumá úroveň jeho teoretických vědomostí, znalost zákonů a jiných právních předpisů, znalost judikatury publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek a ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, schopnost aplikovat vědomosti a znalosti při výkonu působnosti státního zastupitelství, publikační, vědeckou a pedagogickou činnost a další okolnosti vypovídající o tom, zda má dostatečné odborné znalosti a vědomosti potřebné k výkonu funkce státního zástupce.

(2) Odbornou způsobilost státního zástupce Rada posuzuje na základě hodnocení jeho odborné způsobilosti vypracovaného příslušným vedoucím státním zástupcem (§ 32a a 32b), zhodnocení výsledků jeho odborného vzdělávání zpracovaného Justiční akademií, poznatků z provádění dohledu a dalších důkazů, pomocí kterých mohou být rozhodná hlediska svědčící o odborné způsobilosti státního zástupce objasněna.

(3) Nejsou-li doklady a důkazy uvedené v odstavci 2 přiloženy k návrhu, Rada si je od příslušných orgánů vyžádá.

(4) Je-li to třeba, provede Rada nebo její předseda anebo pověřený člen potřebná šetření.

(5) Návrh na posouzení odborné způsobilosti, jakož i doklady a důkazy uvedené v odstavci 3 a výsledky šetření podle odstavce 4 musí být doručeny státnímu zástupci a ostatním účastníkům do jejich vlastních rukou, ledaže je sami Radě předložili.

(6) Zpětvzetí návrhu podaného podle § 32a není přípustné, ledaže byl návrh podán předčasně nebo po jeho podání zanikla státnímu zástupci jeho funkce.

§ 32g

(1) K projednání věci Rada nařídí jednání, k němuž předvolá účastníky, jejich zástupce a všechny, jejichž přítomnosti je třeba. Předvolání je třeba účastníkům doručit písemně do vlastních rukou nejméně 10 dnů předem. Ministra spravedlnosti a vedoucího

státního zástupce lze předvolat též telefonicky, telegraficky nebo telefaxem.

(2) Jednání Rady jsou neveřejná.

(3) V nepřítomnosti státního zástupce, o jehož odbornou způsobilost jde, lze věc projednat jen tehdy, odmítne-li se k jednání dostavit nebo nedostaví-li se k jednání bez včasné a důvodné omluvy.

(4) Při jednání Rada provede potřebné důkazy. Státního zástupce lze vyslechnout jen k obsahu provedených důkazů a jen jestliže s tím souhlasí.

(5) Po skončení jednání mají účastníci a jejich zástupci právo se vyjádřit k věci. Jako poslednímu se udělí slovo státnímu zástupci.

(6) Na základě výsledků dokazování a všeho, co v řízení vyšlo najevo, Rada rozhodne, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý.

(7) Rada rozhoduje po poradě; kromě členů Rady, náhradníků zastupujících členy Rady a zapisovatele nesmí být nikdo jiný poradě přítomen.

(8) Hlasování Rady řídí její předseda nebo ho zastupující místopředseda. Mladší členové (náhradníci) hlasují před staršími, předseda nebo ho zastupující místopředseda hlasuje poslední.

(9) Rozhodnutí Rady se doručuje účastníkům do vlastních rukou; opravné prostředky nejsou přípustné.

(10) Rozhodnutí Rady podle odstavce 6 nabývá právní moci marným uplynutím lhůty stanovené pro podání návrhu Nejvyššímu soudu na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce. Skončilo-li řízení před Nejvyšším soudem odmítnutím návrhu nebo zastavením řízení, nabývá rozhodnutí Rady právní moci dnem právní moci rozhodnutí Nejvyššího soudu o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

§ 32h

(1) Výkon funkce člena Rady a účast jeho náhradníka na jednání Rady se považují za překážku v práci z důvodů jiného úkonu v obecném zájmu.⁵¹⁾ Člen Rady a jeho náhradník mají právo na náhradu výdajů v souvislosti s výkonem funkce a na odměnu za výkon funkce v rozsahu a za podmínek, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení před Radou přiměřeně ustanovení správního řádu.^{5m)}

Řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců před soudem

§ 32i

Účastník řízení před Radou, který nesouhlasí s rozhodnutím Rady ve věci odborné způsobilosti státního zástupce, může podat u Nejvyššího soudu návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce.

§ 32j

(1) Návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce projedná a rozhodne o něm Nejvyšší soud v senátě složeném z předsedy a 4 soudců.

(2) Každé kolegium Nejvyššího soudu navrhne předsedovi Nejvyššího soudu ze soudců zařazených do kolegia 7 kandidátů do senátu uvedeného v odstavci 1. Z navržených kandidátů jmenuje předseda Nejvyššího soudu předsedu senátu, jeho zástupce, členy senátu a 4 náhradníky; dbá přitom, aby mezi členy senátu a náhradníky byla rovnoměrně zastoupena všechna kolegia a aby zástupcem předsedy senátu byl soudce zařazený do jiného kolegia, než do kterého patří předseda senátu. Soudce, který je nebo v posledních 3 letech byl členem nebo náhradníkem Rady, nesmí být předsedou senátu, jeho zástupcem, členem ani náhradníkem senátu.

(3) Funkční období senátu Nejvyššího soudu podle odstavce 1 trvá 3 roky.

(4) Jestliže senát provedl úkony v řízení o odborné způsobilosti státních zástupců před uplynutím svého funkčního období, řízení dokončí, i když jeho funkční období již uplynulo.

§ 32k

(1) Návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce musí být podán u Nejvyššího soudu do 30 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí Rady. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Účastníky řízení jsou ti, kdo jimi byli v řízení před Radou.

§ 32l

(1) Předseda senátu Nejvyššího soudu po zahájení řízení vyžádá neprodleně spis Rady, která je povinna jej neprodleně předložit spolu se všemi listinami, kterými byl v řízení před Radou proveden důkaz.

(2) Nejvyšší soud návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce odmítne, jestliže

⁵¹⁾ § 124 zákoníku práce.

^{5m)} Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

- a) řízení před Radou bylo zastaveno v souladu se zákonem,
- b) návrh byl podán opožděně,
- c) návrh podal ten, kdo k němu není oprávněn.

(3) Jako opožděný nemůže být odmítnut návrh, který byl ve lhůtě odevzdán orgánu, který má povinnost jej Nejvyššímu soudu doručit.

(4) O odmítnutí návrhu podle odstavce 2 může být rozhodnuto bez nařízení jednání.

§ 32m

(1) Dříve než Nejvyšší soud o návrhu na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce rozhodne, může ten, kdo návrh podal, jej vzít zpět.

(2) Je-li návrh na posouzení odborné způsobilosti vzat zpět, Nejvyšší soud řízení zastaví.

(3) O zastavení řízení může být rozhodnuto bez nařízení jednání.

§ 32n

(1) Nedojde-li k odmítnutí návrhu nebo k zastavení řízení, doručí se návrh ostatním účastníkům řízení do vlastních rukou a předseda senátu Nejvyššího soudu nařídí k projednání věci jednání.

(2) K jednání se předvolají účastníci, jejich zástupci a všichni, jejichž přítomnosti je třeba. Předvolání k jednání je třeba účastníkům doručit písemně do vlastních rukou nejmeně 10 dnů předem.

(3) Jednání Nejvyššího soudu ve věcech posouzení odborné způsobilosti státních zástupců jsou neveřejná.

§ 32o

(1) V řízení před Nejvyšším soudem platí obdobně § 32f odst. 1 až 4 a § 32g odst. 3 až 5.

(2) Při zjišťování skutkového stavu může Nejvyšší soud vycházet též z důkazů, které byly provedeny v řízení před Radou, jestliže při nich bylo postupováno v souladu se zákonem. Ukazuje-li se to potřebné, může tyto důkazy zopakovat.

(3) Účastníci mohou v řízení navrhnout důkazy až do doby, než Nejvyšší soud o návrhu rozhodne. V řízení před Nejvyšším soudem mohou být provedeny i takové důkazy, které nebyly účastníky navrženy v řízení před Radou. Ke zjištění skutkového stavu věci je Nejvyšší soud povinen provést i jiné důkazy, než byly účastníky navrženy.

(4) Na základě zjištěného skutkového stavu věci Nejvyšší soud rozhodne, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý.

§ 32p

(1) V řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců Nejvyšší soud rozhoduje usnesením.

(2) Usnesení Nejvyššího soudu, kterým bylo rozhodnuto, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý, nahrazuje původní rozhodnutí Rady.

(3) V usnesení Nejvyšší soud též rozhodne o náhradě nákladů řízení.

(4) Proti usnesení Nejvyššího soudu, jímž bylo rozhodnuto ve věci odborné způsobilosti státního zástupce, nejsou přípustné opravné prostředky.

§ 32q

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se v řízení ve věcech odborné způsobilosti státního zástupce před Nejvyšším soudem přiměřeně ustanovení části první a třetí občanského soudního řádu.

ČÁST DESÁTÁ

PRÁVNÍ ČEKATELÉ A ČEKATELSKÁ PRAXE

§ 33

Čekatelská praxe

(1) Čekatelská praxe je odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(2) Do doby čekatelské praxe se započte doba výkonu funkce soudce a justičního čekatele, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat do doby čekatelské praxe dobu jiné právnické činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(3) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(4) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním

zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl doby čekatelské praxe v trvání 36 měsíců v důsledku plnění branné povinnosti nebo pro nepřítomnost v práci z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: „Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce.“

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance státního zastupitelství.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čekatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

(9) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele ustanoveními zákoníku práce.

§ 34

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců působících na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k postavení a povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce předposledního

měsíce trvání jeho pracovního poměru vykonat závěrečnou zkoušku; den konání zkoušky určí po ukončení čekatelské praxe, nejpozději 1 týden před skončením pracovního poměru. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, se s jeho souhlasem prodlužuje o 12 měsíců ode dne složení závěrečné zkoušky. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem jmenování do funkce.

(7) V době trvání pracovního poměru podle odstavce 6 vykonává právní čekatel úkony podle § 33 odst. 7.

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška.

ČÁST JEDENÁCTÁ

ODBOBNÉ VZDĚLÁVÁNÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A PRÁVNÍCH ČEKATELŮ

§ 34a

(1) Odborné vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů je zajišťováno zejména prostřednictvím Justiční akademie.

(2) Odborného vzdělávání v Justiční akademii se zúčastňují

a) všichni státní zástupci přidělení k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím,

b) státní zástupci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím, kteří vykonávají funkci státního zástupce déle než 3 roky, jestliže byli Radou Justiční akademie zařazeni do vzdělávání; do vzdělávání musí být zařazeni, nebrání-li tomu vážné důvody, nejméně jednou za 5 let,

c) všichni právní čekatelé v rámci jejich čekatelské praxe.

(3) Ze státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. b) se do vzdělávání nezařazují státní zástupci, kteří vykonávají funkci vrchního nebo krajského státního zástupce anebo jejich náměstka, kteří dosáhli věku 60 let nebo kteří působí na Justiční akademii jako učitelé.

(4) Odborné vzdělávání na Justiční akademii trvá

- a) u státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. a) 2 roky,
- b) u státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. b) 1 rok,
- c) u právních čekatelů po dobu čekatelské praxe.

(5) Odborné vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů na Justiční akademii se ukončuje závěrečnou prací a jejím zhodnocením.

(6) Zhodnocení výsledků odborného vzdělávání státního zástupce Justiční akademie sdělí hodnocenému státnímu zástupci, příslušnému vedoucímu státnímu zástupci, ministerstvu nebo na její žádost Radě.

ČÁST DVANÁCTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 35

(1) Prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury včetně vojenské prokuratury ustanovení do funkcí podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona do doby uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 a tímto dnem končí jejich dosavadní pracovní nebo služební poměr. To neplatí, jestliže s tímto postupem projeví do 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona nesouhlas. Státním zástupcům, kterým zanikl pracovní poměr podle předchozí věty, přísluší odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona se prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury uvedení v odstavci 1 považují za přidělené

- a) k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jestliže vykonávali funkci prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury Generální prokuratury,
- b) ke krajským státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí krajská prokuratura, u níž vykonávali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury,
- c) k okresním státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí okresní prokuratura, u níž vyko-

návali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury.

(3) Ministr spravedlnosti může rozhodnout do tří měsíců od účinnosti tohoto zákona o jiném přidělení než v odstavci 2; pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty. Státním zástupcům, kterým takto skončí pracovní poměr, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(4) Do 30 dnů od účinnosti tohoto zákona rozhodne ministr spravedlnosti o přidělení prokurátorů a vyšetřovatelů vojenské prokuratury ke státním zastupitelstvím. Pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel vojenské prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty.

(5) Pracovní poměr, který vznikl podle odstavce 1, je pracovním poměrem na dobu určitou do 30. června 1994; tím není dotčeno ustanovení odstavců 3 a 4. Prodlužuje se však na dobu neurčitou, pokud ministr spravedlnosti během jeho trvání jmenuje státního zástupce podle tohoto zákona. Státním zástupcům, kterým skončil pracovní poměr uplynutím doby podle věty první, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(6) Ostatní pracovníci, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech prokuratury, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pracovníky státních zastupitelství ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení, a to ve státních zastupitelstvích, která svým územním obvodem odpovídají prokuratuře, u níž působili a jejich dosavadní pracovní poměr končí. To neplatí, projeví-li s tímto postupem do 15 dnů od účinnosti tohoto zákona nesouhlas.

§ 36

Splňuje-li podmínky uvedené v § 17 odst. 1, může být do 31. prosince 1996 jmenován státním zástupcem též občan, který má úplné vysokoškolské právnické vzdělání a který svou nejméně šestiletou právní praxí nebo vědeckou nebo pedagogickou činností v oboru práva a úspěšným složením závěrečné zkoušky prokázal způsobilost k výkonu funkce státního zástupce.

§ 37

Do doby nabytí účinnosti zákona upravujícího platové poměry státních zástupců a právních čekatelů se platové poměry státních zástupců a právních čekatelů řídí nařízením vlády České republiky č. 254/1992 Sb., o platových poměrech prokurátorů, vyšetřovatelů prokuratury a právních čekatelů, ve znění nařízení

⁶⁾ Zákon č. 195/1991 Sb., o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru, ve znění zákona č. 37/1993 Sb. Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 226/1997 Sb.

vlády České republiky č. 442/1992 Sb. a nařízení vlády č. 145/1993 Sb.

§ 38

Hmotný majetek a majetková práva včetně závazků souvisejících s tímto majetkem, jakož i jiná práva a závazky přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z prokuratury na Ministerstvo spravedlnosti. To platí i pro majetek užívaný vojenskou prokuraturou a práva a povinnosti s ním související, pokud se Ministerstvo spravedlnosti nedohodne s Ministerstvem obrany jinak.

§ 39

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci zahájí svou činnost dnem, kdy svou činnost zahájí Vrchní soud v Olomouci; do té doby vykonává jeho působnost Vrchní státní zastupitelství v Praze.

§ 40

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) jednací řád státního zastupitelství,
- b) podrobnosti o organizaci Rady, o zabezpečení její činnosti a o odměnách a náhradách hotových výdajů jejích členů,
- c) postup při výběru právních čekatelů a při jejich přijímání do pracovního poměru,
- d) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,
- e) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů státních zastupitelství, v obvodu státního zastupitelství zřídit jeho pobočky nebo zřídit státní zastupitelství s výlučnou působností anebo určit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních zastupitelství bude vyřizovat jedno státní zastupitelství.

§ 41

Pokud jiné předpisy mluví o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovateli prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

§ 42

Státní zastupitelství může podat návrh na zahájení občanského soudního řízení o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví v případech, kdy při jejím uzavření nebyla respektována ustanovení omezující volnost jejich účastníků.

§ 43

Bylo-li před účinností tohoto zákona zahájeno a dosud neskončeno kárné řízení proti prokurátorovi nebo vyšetřovateli prokuratury, který se stal státním zástupcem podle tohoto zákona, převezme a dokončí kárné řízení kárný senát podle ustanovení tohoto zákona.

§ 44

(1) K ustanovením zákonů a jiných právních předpisů o protestu prokurátora a o jeho upozornění se nepřihlíží.⁷⁾

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona končí běh lhůt podle § 17 odst. 2 zákona o prokuratuře.⁸⁾

(3) Protesty prokurátora podané do dne účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle dosavadních předpisů s tím, že místo prokurátora působí státní zástupce.

§ 45

Zrušuje se zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění zákona č. 71/1967 Sb., zákona č. 147/1969 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 196/1988 Sb. a zákona č. 168/1990 Sb.

§ 46

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

* * *

Zákon č. 261/1994 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (30. prosince 1994).

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení (1. září 1997).

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Zákon č. 11/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání v funkcích a o státní správě soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění poz-

⁷⁾ Například § 250i odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., § 69 a § 75 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.

dějších předpisů, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (11. ledna 2001).

Zákon č. 14/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. března 2002).

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno:** Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadiónu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví Šerfková, Ilona Růžicková, Šerfková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS ŠTART, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíc:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoony.cz, e-mail: kartoony@kartoony.cz; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zařizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.